

kujícího, Jan Řehák odtudž (1449), snad potomek jeho, měl na štítě dva jelení rohy dole spojené.

Voračičtí z. Paběnic mívali prvotně štít pošikem a křížem na čtvero rozdělený, jako 1302—1315 Hrabiše z Paběnic a 1382 Hrabiše z Vildšteina. Oldřich z Vildšteina (1348) měl týž štít a za klénot prkno v podobě vevy neb staročeské calty též tak rozdělené, jako štít. Hrabiše z Paběnic odjinud z Nalžov (1397) měl týž štít a za klénot prkno v podobě loďky též tak dělené, po straně helmu pak ptáčky. Přibík Had z P. (1463 až 1476) měl týž štít a složená křídla, též tak dělená. Lze za to míti, že patřili k tomuto rodu také Hrabiše z Nové vsi a Bořikovští z Košmberka. V 16. st. přeměnili si Voračičtí svůj štít tak, že byl křížem na příč rozdělen. 1. a 4. bylo modré, 2. a 3. bílé, přikryvadla týchž barev, koruna, dvě křídla orlí na příč barvami rozdělená, pravé (zhora) bílé a modré, levé naopak. Jestli byla křídla složená, platilo zadní za pravé. Týž erb potvrzen (1704, 21. Aug.) bratřím Frant. Helfrydovi a Leopoldovi, když vyzdvižení do stavu hrabského. Majestátem dd. 1710, 1. April, polepšen týž erb takto: Štít křížem na příč dělený, 1. 4. pole bílé, 2. 3. modré, uprostřed štítu štítek bílý s červeným pruhem (snad obráceně?), v horním poli F III, v dolním L I, na štítě zlatá koruna, zdobená bílými perlami, přikryvadla modrá bílá, tři helmy s korunami, na prostředním korunovaný orel říšský, na ostatních po křídlu, na pravém (zhora) modré bílé, na levém naopak. Štít drží dva zlatí lvi s jednoduchým ohonem. Když byl majestátem (1783, 13. Maj.) Antonín V. z P. do stavu hrabského povýšen, dostal týž štít jako předešlý (koruna nad štítem se nepřipomíná), ale bez štítku, avšak za to heslo: Fidelitatis praemium. Tak asi pečetí posud. (Obraz nespráv. M., tab. 78.) Viz i H. IV. tab.

z Pacova první měli krokev čili pruhy pošikem a pokosem ze stran vycházející a u prostřed vrchu se sbíhající. Tak na náhrobku Hronově z Pacova (Hrady IV, 205), barvy byly bílá na červené, jak svědčí štítek v erbú Mladé Vožice. Ješek Paktuna z P. (1353) měl kromě téhož štítu za klénot křídlo kolmo dělené barvami. Havel (1371 atd.) měl štít a na křídle kolmý pruh. (Obraz jedné z pečetí H., IV. tab. č. 6.) Mikuláš z Vožice (1383) má ke štítu prostá křídla složená. Štítem týmž pečetili 1393 Ondřej, farář Batelovský, 1406 Hyneček, 1449 Havel a 1455 Vilém z Pertoltic (tento pečetí Havlovou z Batelova).

z Pacova Vchyna (1370) psával se před tím z Březnice a z Ledenic. Na štítě jeho jest příčný pruh, z něhož vychází nahoru kolmý pruh, což se shledává i na pečetí jeho l. 1384. Avšak l. 1376 změnil štít tak, že šel na příč úzký pruh a na horu dva pruhy stejné šířky, takže byla kromě pruhů čtyři pole. L. 1384 změnil Vchyna zase svou pečeť. Kromě křídla nad helmou měl na štítě znamení podobné tehdejšímu písmenu A anebo našemu stolu z dřívějších let, jenž měl prohnuté nohy, dole ramenem spojené. A Jan mladší z P. (1388) měl zase starý štít a nad helmou krátké

břevno, z jehož konců vycházela vzhůru také břevna, ozdobená na konci kytami. (Obrazy pečeti H., II. tab. 3 č. 13 a tab. H. č. 8.)

z Pacova Jan Toušek obdržel erb od císaře Zikmunda a potvrzen od Albrechta 1439, 24. Jan. (Registrum M. regis Alberti f. 33.) Na pečeti jeho (1458) jest štít s korunou, skrze kterouž ční bylina majíc nad korunou stočené stonky s pětistými květy a pod korunou kořeny.

z Pačejova kotouče, I, 60.

z Pakoměřic Čěčkové měli na štítě dva úzké pruhy, proti sobě položené a dvojím úhlem lomené, jako měl již 1370 Bernart z Písku. Tak pečetil 1442 a 1456 Jindřich Č. z P. a 1510 Kryštof z P. sed. na Citově.

z Pakoměřic Kliment Holjan (1465) měl na štítě velblouda, tak i Kateřina (1492). Barvy byly bílá na modré, modrobílá přikryvadla a klénot jako na štítě. (Kolář ze starého erbovníku č. 13022 v c. k. soukr. knihovně, též Jak. sb. Červ. štít M. tab. 140, H., X tab.)

z Pakoslavě poloupruhu, I, 30.

z Panténova Vachtlové měli štít polovičný v pravo bílý, v levo modrý a u prostřed křepelku přirozené barvy, přikryvadla modrá bílá, dvě křídla, pravé bílé, levé modré. (Jak. sb.) Tak i pečetil 1541 Jiří Bachtl. Viz V. U. Sp. 1924.

z Panvic mívali štít polovičný, u zpodu černý, ale svrchní pole bylo kolmou čarou na dvě (bílá a červená) rozděleno; klénotem bývala křídla. Tak pečetil 1587 Bartoloměj Panvice z Lomnice. Viz M., tab. 111.

z Pardubic koně, I, 34.

z Pardubic kohouta, I, 35.

z Pařízku Ctibor (1503) měl na štítě šachovnici a na helmě křídlo. (Viz Miltnerovy Privatmünzen 393, též H., XII. tab.)

Pasek Hanuš (1418) měl na štítě kolmý pruh.

z Paseky (u Čechtic?) Pelhřim (1444) měl uprostřed štítu kouli neb kruh, z něhož vychází šest nábojův neb krátkých hůlek.

z Pasovar Domin (1291—1300) měl na pečeti písmenu S ozdobnou.

z Pasovar hlavy, I, 38.

z Pasovar mnicha, I, 39.

z Pasovar ruky, viz od Dubu.

z Pašiněvsí, I, 38.

z Pašinovic mnicha, I, 39.

z Patokryj Pešek (1378) měl na štítě podkovu konci vzhůru s děrami pro hřeby. Podobně 1397 Otík z P., též vl. ze Všeclap, Měrunic, Libochovan a j.

Manvicové z Patokryj mívali na černém štítě tři zlaté krokve, za klénot mužský trup s feflíky jemu od hlavy odletujícími a na témž trupu tři krokve. (Rkps. 8330.)

z Pavlova Oldřich (1437) měl na štítě buď dvě udice křížem přeložené neb nějaké nástroje nahoře uhnuté. (Arch. Drážďan.)

z Pavlova Chyna (1415) má na pečeti, jak se zdá, kotouč (hořící) nad helmem. (Stížný list.)

z Pavlova Kuneš (ač je-li jeho pečeť) měl na štítu u zpodu hradbu s branou a stínkami a za hradbou hlavu a rohy beraní (?) (Stíž. list 1415.)

z Pecky orlice I, 5.

z Peček Zdislav (1333) měl týž erb jako Vácslav z Bohuňovic.

z Pěčíc Jan Kabát 1387—1390 pečetil buď jen křídlem s kolmým pruhem aneb celým erbem, k němuž patřil štít s příčným pruhem. Tak i ze Ctiměřic a Ujkovic.

z Pelestrova Pešík (1399) pečetil dvěma rohy nezřetelně ozdobenými.

z Pelhřimova Bunek (1370, 1371) měl báječného ptáka s panenskou hlavou a tu s chocholem, jako má páv. Tak si mysleli kobylky, jak svědčí staré obrazy ve zjevení sv. Jana.

z Pelhřimova Jakub (1370—1376) měšťan v Jihlavě měl ptáka dravce na topůrku sedícího.

z Pencíku Časlav (1391) měl na štítě křídlo s šachovnicí. Potomní Pencikové měli pouhé křídlo obyčejně vnitřkem vpravo obrácené.

z Perče Petr (1414, 1418) měl na štítě raka vzhůru postaveného. Tak i potomci jeho *Rakovničtí z Perče* 1488, 1506 Vácslav. (Obr. pečeti 1418, H. III. tab. č. 33.)

Perglárové z Perglasu měli štít na příč trojdílný červený, žlutý a černý, za klénot vysoký klobouk týchž barev s peřím. (Viděl Kolář v Tachově, M. tab. 50 a H. IX tab.) Nejstarší pečeť Vilémova (1491).

Perknovští z Perknova měli na červeném štítě zlaté křídlo o sedmi pérech, za klénot dvě zlatá křídla proti sobě postavená. (Kolář z rukop. Vid. 8330.) Na pečeti Jana z P. odjinud z Pulic (1442) jsou křídla složená.

z Pernartíc kohouta I, 34.

z Perného hlavy I, 38.

Pernštejnár Taut (1428) má na štítě příčný pruh. Jeho snad potomek byl 1552 Vácslav P. z Pernšteina na Borovech, jenž měl úzký příčný pruh, nad ním dvě a pod ním jednu lastuřici. (Kolář z arch. mus.)

z Pertoltíc hrábě I, 9.

z Pertoltíc viz z Pacova.

z Peruce měli na štítě tři sekery širočiny nad sebou a za klénot tři péra. Nejstarší pečeť jest Boleslava z Budenic (1328). Jindřich (1413), Bohuše (1436—1442) a Tas (1474) měli na pečetích sekery položené pokosem a k pravému rohu obrácené. Náhrobek ve Vísce u Hořovic.

z Pěšíc zav. střely I, 6.

z Pětichvost zav. střely I, 6.

z Pětichvost cimbuří I, 23.

z Pětipes viz z Chyš.

Petrkovští z Petrкова Vácslav a Adam (1565) měli na štítě psa vykakujícího (lišku? Kolář z málo zřetelné pečeti v arch. DZ. VII, 3).

z *Petrovce* (z *Petrovic*) Zikmund (1466) měl na štítě dva rohy spojené. (Arch. města Vratislavě.)

z *Petrovic* poloutrojčárí I, 25.

z *Petrovic* tři per I, 55.

z *Petrovic* supí hlavy I, 31.

z *Petrovic* Naček, purkrabě na Lipnici (1412) má na pečeti štít prázdný (neb rozmazaný?), za klénot loďku a na ní muže veslujícího.

z *Petrovic* Maršík Záraza odjinud z Kestřan (1398) pečetil helmem a nad ním sekerou a křížem.

z *Petrovic* (u Sedlčan) Předbor (1396—1413) pečetil přílbicí a nad ní ovčími nůžkami. Tak i z Křečovic, Broumovic, Počepic a Holešic.

z *Petrovic* *Cardové* měli na štítě hák (hrot sudlice) a křížem přes něj tyč, na jejíž koncích byly kruhy. Tak Vácslav (1440, v arch. Hradeckém).

z *Petrovic* (u Tábora) Mrakeš (1389) pečetil přílbou a rohy ozdobenými péry. Purkart z P. měl na štítě kolmý pruh a za klénot též rohy ozdobené znameními jako ostny. Mrakeš (1443) má ke štítu prosté rohy.

z *Petrovic* Hostislav děkan u sv. Jiljí a kanovník Pražský (1343) měl na štítě tři čápy, jednoho pode dvěma, ale každého v trochu jiném postavení. (Viz i Pam. arch. VIII, 149.)

z *Petrovic* Vácslav Záhonec (1475) měl znamení jako housenku hlavou k pravému koutu obrácenou. (Kolář z arch. Třebonského.)

Petrovský z *Petrovic* Petr (1552) měl na štítě ruku zbrojnou až po rameno, ana v hrsti oštěp drží. (Pam. arch. V, 357.)

Petrovský z *Petrovic* Zikmund (1503) měl na štítě úzký pruh jako M vzhůru a přes něj dolů úzký pruh jako krokev. (Arch. min. vnitra.) V Jak. sb. jest krokev zlatá vzhůru obrácená a konci ke kraji štítu nedosahujícími na červeném štítě.

z *Petrovic* Heřman měl na štítě pruh lomený s šachovnicí ve dvou řadách, na dvou horních rozích téhož pruhu nezřetelná znamení. (Arch. min. vnitra tuším z Rakovnicka.) Kolář našel v erbovníku Dírenském podobný erb, jež zřetelně nepopsal a na Jakubičkovu sbírku odkázal. V té je na žlutém štítě pruh dvakrát lomený s šachovnicí červenou a bílou: ve třech řadách, na horních dvou rozích a na dolním jednom po červeném hrotu střely. Přikryvadla jsou červenozlutá a červenobílá, klénotem dvě křídla žluté a červené.

z *Petrovic* (čsl.) Miksa měl nad helmem ptačí hlavu (supí?). Tak na pečeti stížného listu (1415).

Hostačovští z *Petrovic* měli na modrem štítě kohoutí hlavu žlutou s červeným hřebínkem a lalokem, prostřelenou šípem, jehož násadiště bylo červené, přikryvadla modrozlutá a žlutomodrá, za klénot složená křídla, přední černé, druhé bílé. (Jak. sb.) Tak pečetili 1523 Jiřík, 1573 Jiřík, 1608 Diviš, 1634 Vácslav a Bohuslav. (Obraz H. XII. tab.)

z *Pfajendorfu* (u Kutné hory) Jakeš (1402) měl ptáka s krkem prostřeleným.

z Pfažentálu neb Popovce hrábě I, 9.

Pibrové z Pibru (v. Bibra) přišli sem z Němec a zůstávali u nás po celé 16. století, majíce drobné statky pozemské. Erb jich byl černý bobr na žlutém štítě; klénotem byla dvě křídla zlatá, každé s bobrem. (Kolář z Víd. rkps. 9327, M. tab. 19. Král na str. 332. V Čechách jest nejstarší pečet Janova (r. 1510 v arch. Orlickém).)

z Pičina Odolen (1388) byl rodu Vepických a měl na štítě psí hlavu.

z Pihle sviní hlavy I, 4.

Pichlbergárové byli starý rod usedlý v Chebu. Tam nalezen l. 1899 v jisté zahradě starý náhrobek, pod nímž býval pohřben Mikuláš Puchelperger († 1396, 30. srpna). Na štítě je ryba ohnutá, hlavou k pravému koutu obrácená, patrně štika, jako klénot je roh a táž štika hlavou dolů obrácená. Podobně je štít na pečeti Klimenta radního Chebského r. 1473.

Jiný rod Pichlbergárův obdařen erbem a znamením buku od císaře Bedřicha (1471, 26. srpna. Viz díl I. na str. 92).

Zilvárové z Pilníkova (později *ze Silbršteina*) měli na červeném, jako na přič polovičném štítě černý klín vycházející z levé strany od hořejšího koutu a obrácený ostřím do pravého kraje, tak že jeho zpodní strana dělí štít na polovice. Klénotem byla černá orlice k pravé straně hledící. (Kolář z rkps. 8330, M. tab. 24, H. V. tab.) Tak i na pečetěch Adamově (1534) a Kryštofově (1576).

Pirkner (Pirchner) Pertold (1317) bohatý měšťan Kutnohorský měl na štítě březovou větev o pěti lupenech, též takovou za klénot, ale konec každého lupena byl ozdoben kytou. Tak i Štěpán P. (1332).

z Pirkšteina ostrví I, 2.

z Pirku Jan Prysár (1350) měl na štítě rybu (tuším štika) ohnutou a za klénot dvě takové ryby.

z Písku (později z Hradenína).

z Písku Bernart (1370) měl týž erb jako Čěčkové z Pakoměřic.

z Píškova (lépe než z Pýštkova, protože se píše 1371 Pyessczkow, 1379 Pieskow, pak Pisskow a teprve 1452 Pejštkov) Ondřej (1371) měl na štítě tři pruhy příčné. (Arch. Želivský.)

z Píškova Jan Jendlík (1452) měl za klénot korunu trnovou. (Arch. Želivský.)

z Plané Dobroh. I, 50.

z Plané Jan místopísař (1473) měl za znamení vladycké ptačí hlavu, s krkem.

Drochovci z Plané mívali na štítě střídavé znamení, buď rohy neb dělení. Oldřich z Květonova odjinud z Drochův (1349) měl nad helmou železný klobouk a na něm dva rohy. Tak i týž Oldřich 1374—1378, píše se *z Omleničky*. Podobně pečeti 1378 Verněf D. *ze Skoronice* a 1428 Jindřich *z Omlenice*. Jan D. *z Trutmoně* měl rohy i na štítě i za klénot a na obou místech s ušima. Jan D. *ze Střítěže* (1431) měl první štít pošikem od pravého rohu dolů rozdělený, avšak Jan D. *z Nového hradu* (1445) měl zase rohy

na štítě. Bohuněk z Omnice (1464) a Oldřich z *Pláně* (1472) měli zase štít dělený, Jindřich z P. (1484) pak zase na něm rohy.

z Pláně střely I, 10.

z Plasné I, 25.

z Plavna měli prvotně lva. Pečeti mnohé v Šlevicích (Schleiz) a Drážďanech. Jindřich z P. pečetil 1468 třemi štíty, totiž lvem, křížem pošikem a příčným pruhem. Lev zlatý byl na černém poli, kříž černý na zlatém. (Arch. Roudnický. Viz i Miltnerovy Privattmünzen tab. XXXVII M. tab. 112, H. XIII. tab.)

Úličtí z Plešnic měli na štítě stříbrnou konvici ale druhá barva se různě udává. V rkp. 8330 c. k. soukr. knihovny jest štít modrý, křídla nad helmou modré a bílé a mezi nimi konvice. Ve vývodu Štampachovském (arch. mus.) jest štít černý a obě křídla černá. Tak i v Jak. sbírce. Viz i Soupis Stříbrska na str. 89 a H. XIII tab.

z Plešovic viz z Vyšehořovic.

z Plevníka Jiří (1446) měl beraní hlavu.

z Plhova Kunrát (1347) měl na štítě konec větve a z ní dva lupeny vycházející.

Plíkové měli rybu (štiku?) na štítě jako Albert P. z Nové Role (1346), Albert P. z Vranova (1364). Tak i Vinklerové a Hyzrlové, též *Šnoblové z Plíknšteina*.

z Plotišť Bohuslav Zachař (1565) měl na štítě tři lupeny se stonky, za klénot čtyři lupeny. (Kolář z arch. DZ.)

z Plotišť Jan Krz (1566) měl štít polovičný, v hořejší polovici půl osla vyskakujícího, toto znamení i nad helmou. (Kolář ze sbírky pečeti v Roudnici.)

z Plzně Jan má za znamení jeřába. (1470, 23. Nov.)

z Pnětluk (v Žatecku) měli polovičný štít, v pravém poli červeném bílého (korunovaného) lva o rozdvojeném ocase, levé jest s modrou a žlutou šachovnicí. Erb Žofky z Pnětluk v rkp. Roudnickém jest též takový, ale šachovnice je červená a modrá, a klénotem jsou křídla s šachovnicí. Tak i v Jak. sbírce, tu jsou křídla složená a přikryvadla modročervená a červenobílá. Milota z P. odjinud z Vizemburka měl štít popsáný, ale za klénot jen prilbu s přikryvadlem vlajícím. Týž štít měli 1381 Jan Kozíhlava, 1403—1418 Budivoj, 1406—1419 Mikuláš Kozíhlava, 1412 Vilém a 1466 Ješek, všichni z Pnětluk. (Obraz pečeti H. VIII tab.)

z Pnětluk (na Litoměřicku) dva vладыky r. 1415 mají rozličný erb, Noreš lilii, Mikásek kohouta. (Arch. č. I, 401, DD. XV f. 437. Viz i I, 34.)

Tuněchodští z Poběžovic měli na bílém štítě červený klobouk se zavázáním, přikryvadla týchž barev, za klénot týž klobouk a na něm tři péra, dvě bílá a prostřední červené. (Jak. sb. Viz i Soupis Chrudimska na str. 211.) Mareš z P. (1401) měl klobouk v podobě zvonu, ale vладыky z Brloha a Třebířich mívali obvyklý klobouk železný. (Obraz H. I. tab.)

z Pobípes Jindřich Zboh (1437) pečtil pečetí Vácslavovou, na níž jest štít s příčným pruhem a nad přílbou rohy.

z Počápl (u Břežnice) Jošt pečtil l. 1418 kotoučem nad přílbou a l. 1419 jím na štítě.

z Počápl Jan Zelený (1409) měl za klénot rohy. Neznámý erb. (Král v H. XI. tab.)

z Počepic Štěpán (1413 měl za klénot ovčí nůžky jako z Broumovic, Křečovic, Holešic a Petrovic,

z Počepic Štěpán (1506, 1507) měl štít křížem na čtvero rozdělený a nad přílbicí křídlo.

Počepičtí z Počepic měli na modrém štítě bílého čápa s červenýmnosem, červ. nohama a černým křídlem, téhož čápa pak za klénot. (Paprocký o st. ryt. 216, Jak. sb.) Pochybný jest obraz v Počepickém kostele (obnovený), totiž bílý čáp na červeném štítě stojí na zeleném kopci. Nejstarší pečeť Jindřichova (1490). Téhož erbu sousedé Řidlové z Mokřan a vzdálení Dobřenští. (Obraz erbu H. XI. tab.)

z Počernic Zdislav Koblich (1323) odjinud z Průhonic pečtil štítem, na jehož vrchu byly užší a širší pruh rozdílných barev a ostatek mřížován.

z Počernic měli na černém štítě dvě zlaté „troubky“ dnem nahoru obrácené a zády proti sobě položené. (Kolář z erbovníku Dírenského.)

z Poděbrad žebříka viz z Choustníka.

z Poděbrad (z Kunštat) I, 12.

z Poděhus cimbuří I, 23.

z Poděhus rýsa I, 41.

z Poděhus (Hrádku u Kouřimě) Albert (1298) pečtil liškou nad přílbicí. Potomci z Fuserka. (Obr. pečetí H. IX. tab.)

Poděvinští z Poděvína měli na štítě ptáka noha. Tak na pečetí Tobiášově r. 1603. (Arch. gub.)

z Podivic Pavel (1534), úředník mince na Kutné hoře, měl přední polovici čtvernohého zvířete vyskakujícího na skále. (Kolář.)

z Podmokl poloupruhu I, 30.

Podmoklský z Podmokl Adam Jindřich, úředník v Kostelci nad č. l. (1621) měl štít pošikem polovičný a dolní levé pole zase pokosem rozdělené. (Arch. mus.)

z Podnavec (kdysi u Jílového) Mikuláš (1349) měl na štítě psí (jako vlčí) hlavu s ústy rozevřenými, zuby vyceněnými a jazykem vyplazeným. Potomci *Kameničtí* měli psí hlavu s ježatým obojkem.

z Podole Pociň (1416) pečtil přílbicí a dvěma rohy péry krašlenými.

Podolci z Podole měli na červeném štítě černé křídlo rozložené a dole s ptačími pazoury, jak lze souditi z erbu mčka. Zbraslavic. Oldřich (1429) měl na štítě též křídlo, Vácslav z P. a ze Zbraslavic (1442, 1450) měl k tomu též křídlo nad přílbicí. Téhož erbu ze Soutic a ze Střechova.

z Podole Jan (1450) měl na štítě pilu s obloukem. (Obr. pečetí H. VII. tab.)

z Podole (u Blatné) Bohuněk (1388) měl za klénot muže sedícího a veslujícího. Tak i *z Radkova*, *Milčic* a *Újezda*.

Čáslavové z Podolí (u Tábora) měli na štítě okouna a tak i nad helmem. Tak 1436 *Svošek*, 1460 *Čáslav* a 1615 *Hynek*. Vyobrazen na náhrobku *Doroty Vrchotické z Podolí* v kostele *Lhotickém u Želiva*. Barvy snad byly jako u *Smrčků ze Mnichu*.

z Podolšan *Martin Kačer* (1456) měl na štítě měsíc rohy vzhůru obrácený.

z Podolšan *Jaroušek* dostal 1456 týž erb jako *Jeronym z Nové vsi*. (Viz díl I. na str. 91.)

z Podvek *Markvart* (1430) měl na štítě prkno jako kosočtverec, jehož rohy jsou zdobeny kytami. Podobně 1450 *David*.

z Podvek *Jan* (1491) měl v horní polovici štítu tři pruhy příčné a též pruhy mezi dvěma křídly nad přílbicí.

z Podviní (u Prahy) *Pavel* (1326) měl na štítě takové křídlo, jako měli *z Lomnice na Moravě* a za klénot taková dvě křídla ozdobně rozložená. (Jedna z nejhezčích pečeti, bezpochyby v Praze rytá.)

z Podviní (u Litoměřic) *Jindřich* a *Jan* (1340) měli na pečetěch přílby a nad nima po dvou znameních jako srpech, tyto byly buď lupenky, neb kytami neb růžicemi krášleny.

z Podviní *Lukáš* (1463) měl na štítě tři znamení jako \mathcal{C} . Tak i pečeti pozdější *Podvinští z Leroid* zejména 1539 *Prokop*.

z Pohledi (na Čáslavsku) *Mikuláš Hřebec* (1412) měl nad přílbou jako větev s lupeny, ale má to býti roh; neb *Petr*, odtudž (1412) měl roh ozdobený třemi kytami.

z Pohnání lilie I 56.

z Pojedí *Mikuláš Libák* (1459) měl na štítě jelení hlavu, ovšem s rohy.

z Pojetic (*Pojtic*) *Petr* (1429) z rodiny přistěhovalé měl štít polovičný a v levé polovici pokosný pruh, nad přílbicí křídlo a na něm pruh pošikem. *Vácslav* (ok. l. 1466) měl týž štít, ale prosté křídlo. *Konojedští z Pojetic* měli pravou polovici modrou, levou červenou a přes tuto pokosem žlutý pruh, přikryvadla červená žlutá, a nad přílbou modré křídlo (*Jak. sb.*) *Albrecht* (1536) má na pečetě v pravé polovici pruh pošikem.

Kamýkové z Pokratic byli potomci vladyk z *Kamýka*, kteří nosívali na štítě jednorožce. V 16. století měli na černém štítě bílého jednorožce vyskakujícího (*Běškovci* měli žlutého), přikryvadla černobílá, točenici týchž barev a nad ní dva zelené výhony končící se lupeny. (*Jak. sb. třikráte. Obraz H., XIV. tab.*)

z Polak *Vácslav* (1482) měl na štítě křídlo rozložené. (*Kolář z arch. Drážďan.*)

Polanečtí z Polanky (u *Ratiborských Hor*) měli u zpodu červeného štítu zelený pahrbek a vyrůstající z něho tři stonky s modrými růžemi o pěti listech, jeden rovný a dva nakloněné, klénodem tři péra, dvě modrá a pro-

střední červené. (Erbovník Voračický a z něho Frankova sbírka v Roudnici. V Jak. sbírce jsou přikryvadla červeněmodrá, pravé péro bílé.)

V erbovníku Direnském našel Kolář ještě dva erby Polaneckých z Polanky.

1. Na modrém štítě červený pruh příčný;

2. štít polovičný, v levém poli šachovnice (popis neúplný a částečně nezřetelný).

z Pole klíčů I, 48.

z Polenska Hanuš (1419) měl křídlo z pravého horního koutu se po štítě rozkládající. Křídlo měli i 1450 Oldřich a 1468 Mikuláš.

z Polep Otík Permec (1382) měl na štítě tři lidské tváře.

z Poličan (u Králové Dvoru) I, 54.

z Poličan Hašek (1468) má na pečeti štít rozmazaný, klénodem jest lupen (leknový?) mezi dvěma větvemi.

Hýlovcí z Polkovic přišli ok. l. 1420 tuším ze Slezska do Tábora a drželi bezpochyby Hýlov. Erb jejich, jak býval na počátku 16. století, byl: Štít modrý a v něm od spodku půl srnce přirozené srsti maje růžky o osmi parůžkách zlaté barvy a zlatý prsten okolo hrdla (rozuměj na obojku) s červeným kamenem špičatým pod hrdlem, k pravé straně obráceným, přikryvadla žlutá, modrá a nad zlatou korunou polovice téhož srnce. (Reg. král. Viz k tomu díl I. na str. 97.) Tak i v Jak. sb. (jen tu polovičný jelen) a Král na str. 329 (a tu chybně celý jelen). Podobně popisuje se (1534) erb *Petřkův z Polkovic*, v červeném poli půl rohatého srnce nažloutlé barvy, mající hlavu s rozzavenými ústy a jsa k pravé straně obrácen, též maje rohy vyzdvížené a na konci parohy vrchu štítu se dotýkající, hrdlo halží neboli černým řetězem opásané, kteroužto halží napřed visící zlatý prsten ozdobuje, pravou nohu nad levou vyzdvihuje a kolena jako ohybuje, příkr. červená bílá a nad helmem též polovice srnce tímž způsobem. (Reg. král.)

z Polné (viz I, 3) Jan a Závíše (1282) měli štít polovičný, v pravém poli lvici, v levém tři leknové lupeny (tyto často na Moravě). Obr. H. XII. tab.

z Polné Pešek (1351), vlastně purkrabě na Polné, pečetil přílbou, na níž byla psí hlava, držíc v ústech kytu. L. 1353 pečetil též psí hlavou zřetelnou, ale tu jsou, dva dlouhé zuby jako u sviních hlav. (Arch v Něm. Brodě a zemský v Brně.) Podobně potom Hadburkové ze Sobučic.

z Polné Jan (1415) měl na štítě polovičného berana ve skoku. (St. list.)

z Polné Hanuš (1448) měl na pečeti postavu sedící a u hlavy lilii.

z Polné Hanuš (1483) a Margréta z Otína manželka, jeho, pečetili postřiháčskými nůžkami.

z Polomé Žibřid (1455) purkrabě na Mělnice měl na štítě stojícího berana.

Polomci z Polomé (u Žlutic) měli na štítě a za klénot jelení rohy, jako

Strojeticí. Tak 1524 Jan. Na pečetí Václavově (1542, arch. v Dobrušce) jest znamení již málo zřetelné. Neb. kněz Rojek viděl tu znamení takové, které by se podobalo jelením rohům křížem přeloženým.

z Polžic kohouta I, 34.

z Poměnic Fráněk (1336) měl štít zhora polovičný, a přes oboje na příč pruh. Vyskytuje se sice na Moravě, ale tam Poměnic nebylo.

z Popovce hrábě I, 9.

z Popovic orlice I, 5.

z Popovic hrábě I, 9.

z Popovic Oldřich (1468) měl na štítě loveckou trubku s řemenem.

z Popovic Anna (1484) měla příčný pruh na štítě.

z Popovic Uršila vd. Nikvická jinak Hrobská (1552 ?) měla na štítě ptáka, za klénot křídlo (Kolář z Kolína).

z Pořešína střely I, 10.

z Poříčan Čeněk (1468) měl na štítě pruh pošikem od pravého rohu a v něm tři hvězdy (Arch. Třeboň.). V Jak. sbírce jest štít červený, pruh bílý s 3 lípovými lupeny zelené barvy, přikryvadla červená, bílá, křídlo tak barvami rozdělené, jako štít.

z Poříčí poloutrojčí I, 7.

z Poříčí berana I, 29.

z Poříčí střely I, 10.

z Poříčí Přisnak (1363) psal se z *Kouta*, části to Poříčí nad Sázavou. Na pečetí měl berana vzhůru vyskakujícího. Téhož erbu z Pyšel a z Radiče.

z Poříčí (v bývalém Bozensku) Smil (1429) odjinud z *Křešic* měl na štítě ptáka a za ním kytu. Tak i z Myšlína.

z Poříčí (Červeného) Drslav (1320) pečtil klénotem dvou rohů hojně zdobených péry. Tak i Jaroslav (1346) a vl. z Roupova, Jinína a Skočec. (Obraz pečetí H. IX. tab.)

Hejda z Poříčí. Rodina tato již v 15. st. se vyskytující (Hajda z P.) měla na modrém štítě (a na třech zelených pahrbcích, což jest přídavek 16. století), tři zlaté klasy s listy, přikryvadla týchž barev a za klénot tři zlaté klasy vzhůru a vedle sebe stojící. (Jak. sb. Král na str. 350. Viz Soupis Pelhřimovska na str. 84.)

z Poříčí Mikuláš (1463) osedlý v krajině u Bechyně měl na štítě pruh pošikem od pravého rohu dolů. Jaroslav (1549) měl k tomu za klénot rohy a mezi nimi kytu.

z Poříčí Bušek seděním v Řečici Kardašově (1458) měl na štítě tři routy neb kosočtverce nad sebou jako vl. z Beztuhova a z Heřmanic.

z Poříčí Eliška má na bílém štítě tři červené ryby nad sebou. (Vývod Kapounův v Starém Bydžově.)

z Porostlé I, 46.

z Portic Jetřich biskup Mindenský (1357) měl na štítě měsíc rohy dolů obrácený, nad ním dvě hvězdy a pod ním jednu (Arch. býv. dvorský).

z Postupic hrábě I, 9.

z Pošně (u Tábora) pruhu I, 53.

z Pošně (tamže) Hroch (1416) pečetil klénodem jelení hlavou s rohy.

z Pošně Hrdon (1441) měl na štítě přímý pruh a za klénot křídlo.

z Potšteina pruhů I, 11.

z Potvorova Heřman Lyšek (1387) měl pruh po vrchu štítu, nad přílbicí rohy okrášlené jakýmsi hustým předmětem.

Pouchobradští z Pouchobrad měli kolo. (Tak v kostele sv. Kříže Chrudimském.)

Pouchovští z Pouchova (tuším ku konci 15. stol. erbem darovaní) měli na štítě medvěda na zadních nohách stojícího a v předních nohách držícího dobytý meč, pravou za jilec, levou za horní kor ec. Tak i klénot. (Obraz v Kosmografii a H. XIV. tab.)

Malesičtí z Poutnova měli na černém štítě bílou muří nohu o dvou rozích dole, jednom nahoře a trojhranu uvnitř, přikryvadla černobílá, za klénot dubová větev, na níž žaludy (někde tři, totiž jeden nahoře a dva po stranách, jinde tři větévky každá o třech žaludech. (Majestát 1629, 18. April, vývod Štampachovský v mus. Jak. sbírka M. tab. 138, H. XIII. tab.) Štěpán z P. pečetil 1520 muří nohou a za klénot měl kytu.

z Pozdně hříč I, 43.

z Pozdyně Jan (1466)) měl štít pošikem polovičný jako Smičtí a za klénot prkno. (Arch. Třeboň.)

z Prachňan Ondřej a Bartoloměj přijati k erbu Václava Aldera z Lošan a potvrzen jim (1499, 13. Jul.) králem Vladislavem takto: Štít blankytné barvy, v jehož zpodní části jest obláček své přirozené barvy, z něhož dvě zbrojné ruce (vlastně ramena) vynikají, z nichž jedna drží samostříl po šířce štítu se rozkládající a druhá jej berouc, vkládá střelu k pravému rohu štítu, jako by se brzo měla vystřeliti, helm, točenicí červené a bílé barvy, křídlo modré vzhůru obrácené a rozpeřené, na němž dotčené dvě ruce se samostřílem a střelou se spatřují. Pečeti Jana z Prachňan (1506) a Petra odtudž (1520) jsou v arch. Kutnohorském v odd. horním.

z Prašivé Ondřej měl 1393 erbovní znamení nějakého ptáka (Lib. erert. XII, 126.)

z Prašivé neb Hostišovic (supí hlava) I, 31.

Prašlovic Jan, farář v Ústí nad Lužnicí (1415), měl nad helmem rohy (Arch. u sv. Jiljí).

z Pravětíc Kuneš (1390) měl nad helmem rohy (Arch. museum).

Pravětický z Pravětíc Jiří (1630) měl na štítě kluk pokosný a za klénot pštrosové péro. (Kolář z arch. mus. — Náhrobky bez erbů v Soupise Hradecka 178.)

z Prčice růže I, 1.

z Přečina neb *Přečinova* Tvrdek (1362) měl tři korouhve v kroužku zapíchnuté a do všech koutův štítu obrácené (Arch. vel. převorství).

Předborští z Předboře měli na štítě červeném mořského psa bílé barvy s ocasem nazelenalým a též znamení za klénot (Jak. sb.), podobněž jako Lukavští z Lukavice. Pečeti jsou Petra P. na Březovicích (Arch. DZ. IX, 2), 1615 Jana Hynka P. a na Bezděkově (Arch. mus.) a 1618 Marjány Roupovské roz. P. (Arch. DZ. IV, 6.)

z Předbořic Ješek a Přibík (1365) měli postavu lidskou v dlouhém rouše až k zemi, s kuklí na hlavě, majíc pravici pozdviženou a v ní podlouhlý předmět držíc (Arch. mus.).

z Předbořic (kotouč) I, 60.

z Předbořic Mikuláš Ubaldinův (1415) měl na štítě pruh příčný.

z Předbořic (orlice) I, 5.

z Předborovic Petr (1422) měl na štítě kozla jako Mladějovští (Arch. vel. převorství).

Předenicové z Předenic měli na černém štítě bílý pruh pošikem, jak viděti na tabulích vývodu Vratislavského na Orlice a v Dírném, nad helmou křídlo týmž způsobem zbarvené. Tak i v atlantu Voračických. Též na pečetěch Otíka z P. 1483 a Adama 1598 v arch. Třeboňském. Viz i M. tab. 113 a H. IX. tab.

z Přehořova Kuneš (1398) měl pluh na štítě (Arch. Třeboňský). Viz I, 45.

z Přehořova v. z Hradce.

z Přepych střely I, 6.

z Přelice Ondřej měl na štítě 3 rolničky, dvě nahoře, jednu dole. (Pečetidlo v museum Klatovském). Obraz viz H. VIII. tab.

z Přelouče jinak z Hořiněvsí Hroch (1371) má štít polovičný, svrchu mřežovaný (šachovnici), klénot kotouč svinutý na způsob točenice (Arch. Želivský).

z Přemyšlen Pavlík Kopáčovic (1403) má za klénot křídlo (Arch. Drážďanský).

z Přepych střela I, 6.

z Přepych Jan (1428) měl na štítě dvě péra z jedné stopky vybíhající neb cosi podobného a týž klénot (Arch. v Litomyšli).

z Přerova Stanislav (1474) měl na štítě zvíře čtvernohé na způsob lišky neb veverka (Arch. Třebonský).

z Přerubenic Hrabáňové mívali prvotně prostý vysoký klobouk s kytou a dole ohnutý nahoru jako 1456 Petr a 1500 Mikuláš a Jaroslav (Arch. Třeb. a Orlický). Malován byl pak erb takto: štít napříč polovičný, ve spodní třetině červené stříbrné lemování a v ostatním stříbrném poli červený klobouk s 3 černými péry, za klénot táž 3 péra (Kolář z rukop. Vídeňského. Jak. sb., M. tab. 9, H. VIII. tab.

Chlunčanští z Přestavlk měli štít polovičný, pravé pole bílé, levé černé (tedy podobně jako Nebílovští), klénot rohy, pravý černý, levý bílý (M. tab. 3). Pečeti 1482 Vlacha a 1495 Viléma (Knihovna univ. Praž.), 1570 Jana (Arch. Třeboňský). Obrazy viz H. II. a VII. tab.

z *Přestavlk* (u Kostelce n. O.) Jeniš (1450) měl pruh přes štít pošikem a za klénot rohy (Arch. Vratislav).

z *Přestavlk* (u Chrudimi) Matěj Tahlo (1438) měl klénot rohy. (Tamže).

z *Přezletic* kotouče I, 60.

z *Přibyslavě* ostrví I, 2.

z *Příčiny* Zdebor Vlk (1461—1470) měl na štítě příčný pruh a za klénot baziliška (Arch. Teplský a byv. dvorský). Podobně 1506 Jindřich z Př., purkrabě na Boru (Arch. Třebonský). Maloval se týž erb i štít trojdílný, napřed červený, pak modrý a nejzpodnější bílý, přikryvadla červená, modrá, bazilišk zelený (Kolář: zelený a černý — Jak. sb. též Kolář z nějaké sbírky).

z *Příchodu* Jan Kokot (1357) má za klénot chochol hřebenovitě spořádaný (Arch. Zem. Morav.).

Příchovští z Příchovic měli tři ptačí (husí) hrdla hlavami do rohu obrácené se zl. pysky na červeném štítě, tak, jako i Jan Gutštein z Otova, z Trubec a z Tupadl. (Obr. M. tab. 71, H. IX. tab.) Pečeť Viléma ml. z Př. (1429) popisuje se „vnci combinati, in medio ipsius clypei sculpti“ (Arch. kapit.) též Viléma (1430 — bibl. Praž.) Císař Ferdinand III. vyzdvihuje (1651, 20. prosince) Jana Karla P. do panského stavu, polepšil mu erb takto: Štít na čtvero rozdělený, v 1. poli zlatém práva polovice černého orla, v 2. poli červeném stř. lev kral. Č. v třetím červeném tři husí hrdla (dvě s hlavami nahoru, jedno dolů) ve 4. poli zlatém levá polovice černého orla. Uprostřed pod korunou štítek Rakouského domu a na pruhu písmena zlatá F III, přikryvadla černožlatá a červenobílá, dva korunované helmy, na pravém tři husí hrdla stř. za sebou, hlavy s červ. (?) zobáky k pravé obracující, na levém obrněnec, an meče dobývá (Reg. královská; opis v mus. kr. Č., M tab. 52). Císař Karel VI. potvrdil (1723, 4. října) týž erb Vilémovi Př. (Český lev má býti bez koruny). Když však dán hrabský stav (1759, 24. února) bratřím Janovi Václavovi, Antonínovi Petrovi, a Šťastnému Ladislavovi, měli ti po předcích starodávný prostý erb, totiž tři husí hrdla na štítě, přikryvadla týchž barev a za klénot též hrdla ale vzhůru stojící (Král. reg.).

z *Přína* Mikuláš (1439) měl na erbu radličku pokosem postavenou a špicí dolů obrácenou.

Bartákové z Přistoupimě měli na štítě dvě plechovnice křížem přeložené a též znamení za klénot. Tak pečetil 1535 Jan B. (arch. mus.) a 1565 Jindřich Drst jinak B. (arch. m. Českého Brodu).

z *Příšova* Petr (1379, 1382) a Věch (1382, arch. Teplský, Věch i 1409 v univ. kn. Praž.) mají na pečetích jen klénot (rohy), ale Petr (1452) má kromě téhož klenotu štít zhora polovičný.

z *Přítoky* Jakeš (1402, z Pfaffendorfu) měl na štítě ptáka s prostřeleným krkem. (Arch. Jihlavský.)

z *Přivor* Ermolaus (1460) a Jindřich Díblíček (1546) měli na štítě čtvernohé zvíře divoké s křídly, snad špatně kresleného gryfa neb bazi-

liška. Malován byl bílý neb bělavý v modrém, přikryvadla týchž barev a klénot páví ocas. (Jak. sb.)

z Přívor Nosalovští měli na modrém štítě tři stříbr. pruhy na příč, přikryvadla týchž barev, nad helmici nádobu vodové barvy, z níž vynikají tři lilie na modrých stoncích. Tak pečetil již 1450 Vaněk z Nosalova, (Arch. Vratislav.) též pečeti tak 1513, 1527, 1542 Vácslav N. z P. (Arch. bibl. Praž. Roudnický a v Ledči.)

Markéta *z Přívor*, bába Lidmily Klusákové z Řehnic, měla štít zhora polovičný. Tak na náhrobku ve Strenicích.

Krupí *z Probluze* měli pruhy na štítě, dva až tři na příč jako 1532 Jan, 1582 Václav. V aktech býv. dvor. archivu psaných o zaplacení panství Pardubského (1560) jest pečeť Kateřiny z Probluze a na ní za znamení i klénot obraz tetřívka, ale snad je to erb mužův. (Obr. H. V. tab.)

z Prohonic I, 15.

z Prohoře tří noh I, 59.

z Prohoře Hynek starší a synové jeho (1416) měli štít zhora polovičný jsouce strýci pp. z Rabšteina.

z Prochodu (růže) I, 1.

Bzenští *z Prorubě* měli prvotně jen dvě udice na štítě vzhůru postavené a špicemi ven obrácené, jako na pečetí Zdenkově (1460, arch. Třeboň.), později měli na modrém štítě pštrosové péro, po stranách po udici a též péro za klénot. (Kolář z ruk. Vídeňského.) Tak 1613 Věněk a 1704 Jan Šťastný. (Arch. mus. a DZ.)

z Prosečí vladyky byli téhož rodu, jako Leskovci, majíce za erbovní znamení dvě vidle křížem přeložené. Drslav (1370) a Jan Hazmuka (1395) mají je jako klénot. (Arch. Želivský a v Jind. Hradci.) Slavek Němec (1395) a Jan Hazmuka (1424) mají je na štítě. (Arch. Rejhradský a Třeboňský.) Jan z Proseče spečetil stížný list r. 1415 pečeti, na níž jsou dvoje vidle i na štítě i nad helmem; tato pečeť zdá se, že byla Otíkova. (Obraz pečeti H IV tab. 3 č. 4.)

z Prosečí (sl.) Bohuněk má za klénot, jak se zdá, buď dvě ruce nebo dvě medvědí nebo jiného zvířete nohy. Tak na stížném listu r. 1415.

Holakovští z Prosečí měli na štítě polovici srnce ve skoku, jehož krk jest střelou prostřelen. Tak Jan 1489 v arch. J. Hradce. V Jak. sbírce jest erb *Košetických z Proseče* štít polovičný, v pravo červený, v levo bílý, přes něj půl srnce přirozené barvy (bez střely), přikryvadla červená bílá, na točnici dvě křídla barvami shora dolů rozdělená, červená a bílá. (Obraz pečeti H IV tab. 3 č. 6.)

z Prosečí Jan má 1586 polovici zvířete ve skoku (arch. v Čes. Brodě), bezpochyby týž jako předešlé.

z Prosečí Šimek měl 1531 podobné znamení, jako 1542 Vácslav Smetana z Pr., totiž hlavu a krk ptačí, z jejichž úst vycházejí plameny (Kolář z arch. v Německém Brodě).

z Prosenic I, 53.

z Prosenic viz z Dolan.

z Prostého měli dvě medvědí nohy, drápy vzhůru obrácené, vždy černé, ale barvy štítu jsou rozličné. Ve vývodu Srbickém (opis v Jindř. Hradci a v Paprockého o st. ryt.) jest štít Horčicův z P. modrý, avšak v témž vývodu jednou červený, ale ve vývodu Cílovském (Kolář z ruk. Vídeňského) jest štít Kateřiny z P. vdané Záborské zlatý, přikryvadla černá zlatá a klénot též nohy. Tak i na pečeti Vojtěcha H. z P. 1435 (Arch. velk. převorství). Téhož erbu i *Čabužští z Prostého*, jako 1610 Jiří (Arch. DZ.) a 1631 Jiří Trystram (Arch. mus.), Odchylný erb našel Kolář v Atlantu Voračických a to Evy Malovcové roz. Zálezské z Prostého, totiž štít polo-
vičný, nahoře bílý a dole červený, takže červené pole vniká do bílého dvěma zuby. Viz M tab. 99, 140, 141, též H. IX. tab.

z Prostiboře I, 30.

z Prošovic Vitek (1377) a Jan Hrozek 1466 měli na štítě dva pruhy pošikem od pravého koutu. (Arch. bibl. Praž. a arch. zemského v Brně.)

z Prošovic Václav (1537) měl erb, k němuž přijat Kašpar *Zelendár*. Viz ve IV. odd.

z Protívce Jan (1484) měl na štítě dvě střely podle sebe, hroty vzhůru postavené. (Arch. prelátství Krumlovského.) Tak i *Ojířové z P.* zejména Jan (1501). Barvy bílé na červeném v erbovníku 23. K 4 bibl. Pražské a M. tab. 140. Klénotem červ. křídla rozložitá a na každém střela pošikem a pokosem. (Obraz H. VIII. tab.)

z Prudic vladky, téže krve jako Mitrovští z Nemyšle, nosili na štítě pruh shora dolů jako 1436 Petr Špetle. (Arch. Třeboň.), 1442 Jindřich (arch. bývalý dvorský) a později *Špetlové z P.* jako 1506 Václav. (Arch. v Jindř. Hradci) Část jich byvši přijata k erbu pp. z Janovic, psala se pak Špetle z Janovic. (Viz I, 5.)

z Průhonic (z Říčan) II, 5.

z Průhonic Zdislav Koblich, odjinud z *Počernic* (1323) měl štít trojdílný, takže vrchní dvě pole jdouce podle hlavy štítu, ani nezabíraly jeho polovice. (Arch. bibl. Praž.)

z Průchodu I, 1.

Fremdárové z Pruku měli týž erb jako rytíři z Trautenberka. Obojí přišli sem z Bavor. Pečeti 1388, 1389 atd. v Mnichově.

ze Psář erbu kola I, 32, avšak Prokop Majnuš ze P. (1450) pečeti koutoučem. (Arch. Třeboň.) a Přibík z Býšova a ze P. (1494) má na pečeti pilu, jako mívají dřevaři v lese. (Frant. museum v Brně.)

ze Pšovlk Kunrat (1370, však nápis na pečeti de Circhaw) má na štítě pruh pošikem a na něm tři znamení jako jetelové lístky, avšak bez stonku. (Arch. Plzenský.)

ze Pšovlk Bušek Dlask (1426, 1431) má za klénot tři kyty na dlouhých stoncích. (Arch. bibl. Praž.)

Klenovští ze Ptení měli na modrém štítě černého kozla ležícího se zlatými rohy a kopyty, přikryvadla týchž barev, za klénot púl téhož kozla

ve skoku. (Rkp. bibl. Praž. XVII., D 34 a Jak. sb. Viz i Soupis Benešovska. na str. 278.)

z Pucbachu Hanušek (1449) měl na štítě horní část věže se stínkami a oknem. (Arch. Drážďanský.)

z Pulic a *z Perknova* Jan (1442) měl na štítě křídlo a tak i klénot. (Arch. býv. dvorský.)

z Pusté Dobré viz *z Ejzře*.

Puš Goclin a v Kolíně (1334) měl na štítě bylinu s pěti listy a třemi kořeny (?) (Arch. Orlický). Podobný 1541 Jindřich z Vilémovce.

Puš z Malotic Martin (1396) měl za klénot křídlo a na něm hrábě vzhůru postavené. (Arch. Vratislav.)

z Pušperka I, 24.

z Pyšel brána I, 29

z Pýštkova v. *z Pištkova*.

Rabicárové z Rabic byli v Čechách již r. 1409, držice Litvínov. Na jejich štítu byl pruh na příč a kuželovitý klobouk nad helmem. Tak na pečetích Zikmundových l. 1635 a 1640.

z Rabšteina pluhu I, 45.

z Rabšteina tří noh I, 59.

z Rabšteina měli prvotně štít zhora polovičný a jak se zdá z polovice zlatý, z polovice stříbrný. Jen polovičným pečetím 1360 Jindřich (Arch. Drážď.), 1372 týž, syn Filipův (Bibl. Praž.), 1411 Petr (Arch. kap. Praž.), 1446—1456 Jan (Arch. Třeb.), 1487 Humprecht (Arch. bibl. Praž.). Na pečetí Janově (1440, v Jind. Hradci) drží dotčený štít nahá panna s točenicí na hlavě a dlouhými rulíky, vynikajíc nad štít polovicí těla. V paláci Píseckém má „pan z Rabsstyna“ (1479) štít na čtvero rozdělený, první a čtvrté pole bílé, druhé a třetí na zlaté a stříbrné rozdělené.

Bedřich král Římský polepšil (1452, 20. března) Prokopovi z Rabšteina erb tak, aby měl na helmici korunu a na štítě přidal v červeném poli lva z polovice (horní) zlatého a bílého. (Chmel Mater. II, 1.) Od té doby míval Prokop štít na čtvero křížem rozdělený, v 1. a 4. poli lva, v 2. a 3. starý erb. Tak pečetil l. 1459 (Arch. býv. dvorský), ale t. r. také pečetil s pannou, ana drží štít se lvem. (Arch. Svatováclavský.) Jindřich 1469 na Osece a 1491 na Prachaticích pečetil jen se lvem. (Arch. Drážďan. a Třeb.) Jan z Rabšteina, probošt Vyšehradský, měl na pečetí r. 1463 štít na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli klíče křížem přeložené, v 2. lva a v třetím starý erb. (Arch. Želivský) a l. 1468 zase nakreslený štít polovičný, v němž byly klíče ve vrchním poli a ve spodním starý erb. Jinde zase (1470) měl týž štít a nad helmem korunu s křídlem. (Rukopisy v Drkolnech.) Jan Hostounský z R. (1528) pečetil štítem, jak jej polepšil král Bedřich, ale do pravé polovice starého erbu dal si pluh, jakoby pocházel též od Pluhův. (Viz I, 45.) Konečně se nachází týž štít (avšak bez pluhu) v Atlantu Voračických, ale v starém erbu jest pravé pole zlaté a levé červené a má to býti erb Václava

z Rabšteina. (Takový na jeho pečeti l. 1549 v arch. min. vnitra.) Obraz Loskych z Rabšteina H. XIII. tab.

z *Rabšteina* Hanuš (1415, 1419 v okolí Duchcovském) měl havrana na štítě. (Arch. Dráždanský.)

z *Račina* Jan Lukava (1453) měl na štítě dva pruhy příčné, jeden po vrchu a druhý prostředkem (Arch. Plzenský), avšak Příbram (1460), Vilém (1466, Arch. Plzenský) a Jan Pšenička (1483, arch. města Brna) měli široký pruh příčný, středem jdoucí. Tak i *Račínové z R.* měli v 16. st. bílý pruh příčný v černém, za klénot rohy, pravý dole černý, nahoře bílý, levý obráceně. (Erbovník v Dírném a Salmovský v knih. Praž.) Souhlasí i Jak. sb., jen že u rohů je rozdělení barev jako ve štítě, totiž u každého z obou rohů bílá a černá barva, jedna nad druhou a z každé barvy vynikají ostny téže barvy, s čímž souhlasí klénot Kryštofa z R. (1556, arch. Třeb.), podobající se jelením rohům. Tak i M. tab. 19. Podobněž na pečeti Bedřicha Račina sed. na Arnsdorfu (1543, Arch. min. vnitra). V Atlantu Voračických jest na štítu Kryštofově černý pruh a ostatek bílé. (Obr. H. VIII. tab.)

z *Račíněvsi* vladyky měli lva vzhůru ve skoku jako z Cítova a ze Chlumu. Tak 1356 Závise, kanovník Pražský, 1413 a 1428 Jan (Arch. kap. Drážď.), 1456 Václav (Arch. Třebonský). Potomci *Nedvědičtí z R.* (Obraz pečeti H. VIII. tab.)

Radečtí z Radče měli štít polovičný, v pravo červený, v levo modrý a přes oboje bílá radlička pošikem, tak že je lopatka ke spodu obrácená. Tak v majestátu pozdějším a ve vývodu jich v arch. mus., kdež přidán klénot, tři péra pštrosí červené, železné barvy a modré. V Jak. sb. jest lopata obrácena k pravému rohu (barvy štítu souhlasí), radlička jest přirozené barvy, přikryvadla modrá a zlatá, pera tři červené, bílé a modré. Na křtitelnici v Chomuticích jest štít křížem na čtvero rozdělený, v l. a 4. poli radlička lopatkou k pravému rohu obrácená, v ostatních polích plechovnice snad erb matčin (Viz i Pam. arch. II, 285.) Jest to tuším erb Václava z R. kanovníka Pražského (1379—1417, viz Tomkovy Děj. Prahy V, 127). Když byl Václav Leopold R. z R. povýšen do stavu hrabského (1763, 27. září), rozhojnen erb jeho takto: Korunovaný štít v pravo červený, v levo modrý, přes oboje pošikem radlička (Grabschaufel) hnědé barvy, avšak na konci bílým okovaná, přikryvadla modrá zlatá, tři péra červ. bílé modré. Štít drží dva obrnění mužové, majíce v druhé ruce oštěp a na helmicích tři červená péra. (Reg. král.) V Jak. sb. přidávají se ke kopím zlaté třapce. Viz i Miltnerovy Privatmünzen a M. tab. 52, 72. Obraz erbu H, V. 324, 325, a tab. a náhrobku H V, 126.

Předborové z Radejšína neb Raděšína měli na štítě vola stojícího, jako 1456 Petr, 1461 Jan, 1477 Oldřich a 1513 Jan. (Arch. Třebonský, Orlický a horní v Kutné hoře. Obraz H., IX. tab.)

z *Radenína Píškové* měli tři nohy brněné na štítě a křídlo za klénot, jako 1388 Jakub z Písku, 1436 Vaněk z Hradenína a 1459 Zikmund P. z Radenína.

z Radešova Jan Haugvic (1436, Arch. Český, III, 513) měl na štítě beraní hlavu.

z Radhostovic neb *z Radostovic* pečtili majíce kytu a ptáka za klénot, jako 1382—1396 Jan, 1389 Ozana a 1382—1396 Jindřich. (Arch. Třebonský a Hradecký). Ale Jindřich měl na štítě ptáka stojícího na koruně (?) a za ním kytu (1401, 1402, arch. Třebonský a býv. dvorský).

z Radiče berana, I, 29.

z Radiče Vácslav starší *Holub*, úředník na Orlice (1591, Arch. Třebonský), měl na štítě pruh na příč, ale u téhož (1606) našel Kolář v arch. mus. štít se psem rovně stojícím prostředkem štítu hoř. polovice a klénot tři pštrosová péra. V Jakub. sb. jest načrtnut erb takový, jako býval u nobilitovaných rodin, totiž štít s čarami obloukovitými od svrchu štítu ke stranám jdoucími na tři pole rozdělený; v horních dvou modrých jsou zlaté zářící hvězdy, v dolním zlatém a z pahrbku zlatého vyniká orlice modrá, jež má na prsou bílý půlměsíc (vlastně pružinu).

z Radíkovice Mikeš (1450) měl na štítě půlměsíc rohama vzhůru. (Kolář z arch. Třeboň.)

z Radimovic Mrakeš (1432) měl tři příčné pruhy na štítě. (Arch. Třebonský.)

z Radkova Bohuněk (1366) měl za klénot postavu na loďce veslující (Arch. Hradecký) jako vl. z Milčic.

z Radkovic Bohuněk (1365) měl na štítě tři ryby hlavami spojené s ocasy ke koutům obrácenými (Arch. velk. převorství), jako Kosořové z Nihošovic. (Obr. pečeti H., VII. tab.)

Dvořečtí z Radkovic měli na štítě koule, v hoř. pravém a levém koutě (ostatek uražen) a jako klénot kolo. Tak Vácslav (1539, v arch. musejním).

David Racký z Radkovic (1613) měl dvojitý kříž pravoslavný. (Kolář z arch. Třeboňského.)

Radkovci z Radkovic, I, 47.

z Radomilic Albera (1386) měl tři hlavy lidské pod židovským kloboukem (Arch. Budějovský) jako vl. z Truskovic.

z Radonic kola, I, 32.

z Radonic Čáp (bez křestního jména), purkrabě na Tiché (1471—1478), měl v erbu čápa a střelu skrze něho. (Světeckého Paměti I, 192 v arch. Třebonském.) Na pečeti jeho v témž arch. vyniká střela hrotem nad zády a druhý konec jde do pravého dolního kouta.

z Radostova Matěj (1448) jinak *z Vlčnova*, měl na štítě i jako klénot dvě udice vzhůru vedle sebe stojící. (Arch. Želivský.)

z Radošovic, viz *z Radhostovic*.

z Radovesic Oldřich (1340) jinak *ze Žitenic* měl na štítě žernov. (Arch. velkého převorství.)

z Radovesic Kunrát (1349) měl za klénot koulovitý klobouk nahoře vykrojený. (Arch. kl. Oseckého.)

z Radovesic Jan (1402) měl na erbu kotvici. (Arch. kapit. Praž.)

z Radovesic Petr (1415) má za klénot křídlo (Arch. Třebonský), ale l. 1418 týž klénot a štít zhora polovičný. (Arch. Drážďanský.)

Libákové z Radovesic měli na štítě dvě rostliny rovné vedle sebe. Tak 1513 Matěj v arch. Kutnohorském (odd. horní). Jiný erb M., tab. 137.

Albrecht *Šitka z Radovesic* (1555) měl štít pošikem polovičný, ve spodní polovici dva pruhy a do horní vnikají jako dvě kladiva. (Kolář z arch. Třebonského.) Král má ještě jeden erb v H., XII. tab.

z Raduně (Radujně) Vaněk Polštář, syn Ondřejův (1446), má štít zhora polovičný, v pravém poli psa neb vlka a levé mřežované. (Sbírka pečeti v arch. Roudnickém.)

Jenšíkové z Radvanova měli bílého čápa na červeném štítě (Erbovník v Dírném).

z Rajova Racek (1479 úředník na Eschelkammu) měl na štítě pelikána a téhož za klénot. (Říšský arch. Mnichov.)

z Rakova kotouče, I, 60.

z Rakové Jan (1415) měl štít shora polovičný. (Arch. kapituly Pražské.)

z Rakové Oldřich (1456) měl na štítě klín od vrchu špicí dolů jdoucí a po stranách do vnitřku prohnutý, za klénot rohy. (Arch. Třebonský.)

z Rakovic měli obyčejně na štítě čtyři, druhdy tři pruhy příčné. Jako klénot vyskytuje se toulec rozmanité podoby a v něm střely nastřkané. Tak 1419 Jan Jezovec z Rakovic, 1446 Markvart, odjinud *z Čimelíc*, 1457 týž, 1479—1484 týž. (Arch. velkého převorství, Třebonský a Hradecký.)

z Rankova mnicha, I, 39.

Býchorští z Raškovic měli na štítě lilii; tak 1543 Mikuláš. (Bibl. Pražská.)

z Rataj (u Bechyně) dvě křídla. Obraz pečeti H., VIII., erbu H., XII. tab.

Štylfrydové z Ratěnic pocházeli z Ratěnic v býv. Kouřimsku, kde seděli 1410 a 1450 Pertolt a 1440—1448 Jiřík. Podle domyslu byl tento syn onoho a slove v l. 1472 George Stillefrede jako pán statku Neurode, jež vyženil slouže knížatům z Minstrberka. Potomci dosáhli l. 1662 panského stavu v kr. Č. Žijí, tuším, podnes. Prvotní jejich erb byl tento:

Štít pošikem polovičný, horní pole zlaté, spodní černé, přikryvadla těch obou barev, z koruny vynikají dva rohy barvami na příč dělené, zlatý černý a černý zlatý a mezi nimi pět korouhviček s zlatými kopími a tak zbarvenými jako štít, dvě k pravé a tři k levé obrácené. Při pozdějších povýšeních polepšen jich erb mnohonásobně a jejich prvotní štít stal se štítkem. (M., tab. 118, 119, K B., tab. 108, B., tab. 45, 46. Podrobné dějiny vyšly tiskem.)

z Ratiboře, viz ze Hrádku a ze Chcebuze.

z Ratibořic lilie, I, 56.

z Ratibořic Vaněk (1388) vlastně ze Žampachu řečený, měl za erbovní znamení loveckou trubku. (Lib. erect.)

Raussensgruner, příjmení starožitné rodiny v Loketsku, která měla na štítě štiku hlavou vzhůru. Tak 1345 Pertolt R., farář v Plané (Arch. Drážďan.), 1388 Jindřich (Arch. říš. Mnichov.) a 1451 Jan (Arch. křižovníků.)

z Řebřika pol. orlice, I, 27.

z Řeče, viz *z Řetče*.

z Řečice, růže, I, 1.

z Řečice Oldřich (1402) před tím z Bozděchova řečený, měl za klénot mnicha. (Arch. Hradecký.)

z Ředhoště sekyrek, I, 37.

z Ředhoště Jan (1408—1420) měl na štítě dvě čáry na způsob cimbuří pokosem (od pravé k levé nahoru) položené. (Arch. Drážďanský.)

Malobratřičtí z Řehce měli na štítě plechovnici. Tak 1560 Kateřina. (Arch. býv. dvorský.)

Vančurové z Řehnic měli štít modrý, na něm dvoje zlaté rohy jelení každý o pěti parozích; na jich spojení stojí divý muž (nahý) maje hlavu a pás ovázané zelením a zelený věnec, v pravé ruce drže roh a levou se o bok opíraje, přikryvadla modrá zlatá a klénot tak, jako na štítě. (Majestát 1731, 8. února v reg. král. Paprocký o st. ryt 196. Jak. sb. Obraz M., tab. 33 a H., X. tab.)

z Reicenšlágu Jan Bojgár (1469) měl dva oštěpy nad helmici. (Arch. Třebonský.)

z Reicenšteina žijící posud v Bavořích přišli do Čech ve 14. století. Erb jich byl štít červený, na něm pošikem od pravého koutu dolů bílý pruh, přikryvadla týchž barev, klénot dvě křídla týchž barev, ale pruhy do vnitřku nahoru z obou stran natažené. (Jak. sb.) Tak 1468 Jiří a 1591 Volf. (Arch. křižov. a Třebonský. Obraz erbu H., IX. tab.)

Reichové z Vínič neb i *z Reichu* řečení, měli na červeném štítě černou orlici z 7 bílých oblakův vynikající, přikryvadla černá červená, klénot rohy, pravý červený, levý černý. (Paprocký o st. ryt. 254, Jak. sbírka.)

v. Reisach. Otík mladší z Chrastu a na Všerubech pečtil l. 1401 pečeti, na níž jest sice jeho rodný štít, ale nápis † s- do(mini). vo(n). reisach (překlad chrastu? Arch. Teplský.)

v. Reisen v Sasku měli kruh a okolo věnec zářící; z vnitřního kruhu vynikala tři úzká ramena s prsty (neb kytami, jako 1387—1391 Tým a 1393 Bedřich seděním na Litvinově. (Arch. Drážďanský.)

z Reitenbachu Kunrát (1404—1410), držitel Kraslic, měl týž štít, jako Hozlaurové. (Arch. Svatováclavský a Drážďanský.)

z Rejšic Jetřich (1488) seděním na Vrbici, měl pruh podle vrchu štítu (Arch. bibl. Praž.)

z Řeneč pruhu, I, 49.

z Řepan Odolen, (1376) měl za klénot kytu. (Arch. bibl. Praž.)